

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԵԼԵՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԳՈՎԱՐԵՐՈՒ ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԱՐԻ

ՀԱՅՈՒԹՈՒԹՅԱ ՀԱԲՐԱՅ 9 ՄԱՐՏ 1863

オトト 696

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

• Ամերիկայի հիւսիսային նահանգաց դաշնակցութիւնը պաշտպահական կերպիւ պատասխան տուաւ Գաղղզ զիոյ կառավարութեանը՝ 'ի մասին խաղաղասկրական առաջարկութեանը զոր ըրած էք, և Այս պատասխանը բացատկան է. այսինքն յիշեալ հասարակապետութեան կառավարութիւնը շնորհակալ ըլլալով՝ Կաբուէն կայսեր մարդասիրական առաջարկութեանը, կըսէ թէ նոյն առաջարկութիւնները անդորձագրելի են. վասնզի միաւորութեան վերահսատաւութեան հիման վրայօք բանախօսութիւն մի՛ տարակոյս չկայ թէ պիտի չընդունուի հարաւային նահանգաց գաշնակցութենէն. իսկ բաժանման հիման վրայօք բանակցիլը անկարելի է. Բաց յայսմանէ, յիշեալ պատասխանին մէջ զրուած է, թէ հիւսիսային զօրաբանակը օրըստօրէ դեպ 'ի նպատակն իւր կըյառաջադիմէ և այնպէս պաշարած է իւր թշնամիները, որ վերջապէս պիտի պարտաւորին կամայ ակամայ միաւորութիւնը ընդունիլ:

Իրաց այս ելքը կապացուցանէ⁷, թէ Անդղեոյ կառավարութիւնը իրաւունք ունէր չփաւորուելու Գաղղղեոյ հետ՝ այսպիսի առաջարկութիւն մի ընելու համար Վուաշընկթընի կառավարութեանը , յասաջբերելով թէ տակաւին բարեկամօրէն միջամուխ ըլլալու ժամանակը չէ հասած :

Եյտու ամենայնիւ չեմք զ իտեր թէ ի՞նչ հետեւու
թիւն կրնայ ծաղիւ Կաբոլէոն կայսեր խաղաղասիւ-
րական առաջարկութիւնը մերժուելէն : Բայց լրա-
գութիւնք ումանք կըսեն, թէ այս բանը կրնայ պատ-
ճառ մի տալ Գաղղիոյ տէրութեանը առ ՚ի ճանա-
չել և ընդունիւ Հարաւային դաշնակցութեան ան-
կախութիւնը և յայնժամ դործքերը ևս առաւել
պիտի շփոթուին :

新編金匱要略卷之三

ՊԵՏՎԱԽՎԵՐ

**Դիմադրական յայտարարութեանց պարոն Յարու-
բիսի թ. Յովհաննեանց միջոցաւ բուոց 681և682 Ար-
շալուսոյ օրագրի, ընդդիմ յայտարարեալ տեսրակի
մերոյ, որը նենի ինքեան պարունակէր զուղիի անցու-
անցից եւ զգրաւոր ապացուցութիւնս վաւերական ժո-
ղովոյ մերազնեկից քաղաքիս (Կալկարայու) 1861 Դեկ-
տեմբերի 8, ընդդիմ ասյօրինաւոր գնացից հոգեւորա-
կանց մերոց Զուղայու եւ տեղուոյ :**

(Ծարունակութիւն :)(1)

Տեր Սարակիրոս անդրէն առնա դարձոցեալ զգբամի
յիւր անուն և ստացեալ վաստացագիք, պահէիր, ասէ,
առ քեզ աւանդ, մինչ զրիցիմ քեզի ջաւոց առնել
ինչ . որպէս և զրէ առաքել Առաջնորդին և առաքի .
առա և յետ լրացացնելոյ վամենայն ի միջոցի սակաւ
աւորց, պատեհ ընկալնա իր որպէս բարեկամ յիշել
ընդ Աւագերիցուն թէ ծերութիւն քո և բազմամեայ վաս-
տուիք թեմի անառողջ բնութեամբ, ընդ որ իմ որդիքաւ-
կան աէր առ քեզ, ստիպէն զիս խորհրդատրել քեզ, զի
թողիս զիս եմի և մնացեա յանկորրու յազատութեան .
մանաւանդ չնորհիւ Տեան, կարօտաւոր չես . և թէ
առնել բարեհաճիցն, կարես զրել ինձ հրաժարական
իմն, նոյնպէս և մինչ առ եկեղեցպանն . ևս կարեմ կար-
գաւորել վամենայն վասն քո ևսցին: Ընդ այս ժամանակ
նորա ասէ, չմեռաց աէշ' Ապարակոս, մինչ ի համապատա-

(1)Տես լրագրույթ 693—694և 695 թիվներ :

Հիւսիսային դաշնակցութեան ծերակոյտը զի՞նուու-
րական ծառայութեան վրայօք նոր օրէնք մի հաստա-
տեց, որով իւրաքանչիւր քաղաքացի 20 տարեկանէն
մինչև 'ի 45 տարեկան, պարտաւորեալ է 3 տարի
ծառայել իւր հայրենացը:

Յունաստանի մէջ դադանի միաբանութիւն մի եւ¹
ըևան ելլաւ, որուն քաղաքական նպատակն էր Օթոն
նախորդ թագաւորին գերդաստանը վերահսկասած է²
չելլենական թագաւորութեան աթուոյն վերայ :

¶ յս բանին մասնակից եղող շատ մարդիկ բըռ-
նուեցան և բանսարկուեցան . որոց մէջ զինուորա-
կան և քաղաքական երեւլի անձինք կան : Դատաս-
տանական հարցաքննութիւններէն և ուրիշ հետազօ-
տութիւններէն յայտնուեցաւ թէ Պավառիոյ և
Աւտորիոյ կառավարութեանց կողմանէ շատ գրամ՝
բաժնուերէ երեւլի անձանց , որպէսզի հասարա-
կութիւնը համոզեն և զօրաւոր կուսակցութիւն մի-
կազմէն ՚ի նպաստ վերանորոգութեան պավառական
հարսաւութեանը (dynastic) Յունաստանի աթոռոյն
վերայ : Եւ իրօք այս նպատակաւ կուսակցութիւն մի-
արդէն հաստատուած է , որ նաշանկաց մէջ հրա-
պարակական յայտարարութիւններ ըրաւ իւր գիտա-
ւորութիւնը յառաջ տանելու համար : Բայց Ամեն-
քի կառավարութիւնը բարական զօրքյուղարկեց ամեն-
տեղ , որպէսզի յիշեալ կուսակցութեան յարացած և
առողջանկու նոռոգութիւններու ոսակեն :

Ելիուցան ըստ բառով գրես ասելը զայթ է :
Ազգային ժողովը՝ աեսնելով թէ թագաւորի մը
ընարութեան երկարիլը վկասակար հետեւթիւններ
կըծնանի ամեն օր վասն անդորրութեան և ապահով
վութեան հայրենեաց, արժան համարեցաւ յանձ
նաժողովը մի կազմել, որ հոգ տանի արժանաւոր թաշ
գաւոր մի գտնելու Յունաստանի գահին համար :
Այսպիսի անձ մի գտնուելէ ետեւ, աղջային ժողովը
վոյն կամ ուղղակի աղջին ընարութեանը և հաւա
նութեանը առջե պիտի դրուի :

վլ՛ճակառորդին տեղւոյն . արև և խաւար մթաթեամբ զրէ
առ . Առաջնորդն այսուիկ օրինակաւ :

«Ո՞ւ ի նպատակ շմովմաթեան կալմանցա, մանաւանդը քաղաքիս, որչափ երեակաբար համարէի այդք, այնչափ խալութեամբ տեսանի այժմ՝, զի թարիալ զբնական արդ գատեցութիւնս մերայնոցն, ովսերիմ թշնամի հանդիշացած են ամենայն քինօք ընդդիմ աւագերիցուն իւր եանց, զի զոր ինչ ճանապարհաւ և հնարիւք զրաւեաց զորս ամենեցուն յառաջնումն, այժմ միանդամայն ներհակրութեամբ, խստանօք և նախանձ ունելով իրթայց, և մնեալ օրէնք տեղուոյ խիստա, ոչ որ փառահանաց առ

կրեսս ընդգլամանալ նմա . զի կարող է ասել , քահանայ ևմ , Աւազերէց , պատկեր Առաջնորդի , զոր ինչ պարտ իմ պարտաւորէ զիս առնել , զայն առնեմ . թէպէտ ըստ օրինաց արժան է առնել աստահակ ժողովրդոց զայն ամեն նայն զոր առնէ , բայց եթէ յառաջմանէ այնպէս առնէր շուներ հասանել աստիճանին փառաց և հարստութեան բայց ոյցմ ըստորում անկարոտ է յամենայնէ , մորակի դիման իւր և համութիւն իւր թուլադրէ ինքնան . վասն այսորիկ ևս զգիր ձեր ոչ ի ըստ ընծայեցի(14) , զի կարելի է , անդարմանելի խսովութիւն ինչ յառնել . թէկ մին քանի անձանց յայտնեցի զրել ձեզ և հանել զտէր Յովկ հաննէն ի պաշտօնէն . քանզի եթէ զուք զբէք , յետոյ ինքնամք ունին անկանիլ ի կորմն քահանայի(15) . ուստի

(14) Դրաքիւնց ասի լինել ընկդիմ Աւագերիցուն ,
առ. ի զորել զնա եւ ինքն յաջորդել ի տեղի :

(15) Զայսմանէ , ըստորում գիտեք զանգուածն ո-
մանց խռովայուզաց . որք ըստ բնաւորութեանն սո-
վորն էին միշտ վարել ներհակականօր , որպէս զար-
դիս պարզապէս ամենեցուն հաստատի , որք յերեկ-
որպէս վկայեալ պատուաորք ազգի , այսօր ընդդե-
կարձեաց , խառն ո՞նչ սինթեռոս առձամիկին և խոր-

¶ յս դ ործը՝ կարծուածէն աւելի գ ժուարութիւն։
ներով լցուն է . վասնզի նախ՝ Յունաց թագաւոր
ըլլալու որ և է վեհապետական իշխան մի պէտք է
որ , ոչ վիայն Հելլենացւոց հաճելի ըլլայ , այլև
երեք պաշտպան աէրութեանց հաւանութեանը հա-
կառակ չըլլայ . և այս երկու հաւանութեանց միա-
բանութիւնը ամենագժուար է . քանզի Հելլենացի-
ները աշխոյժ , պատերազմաւէր և աշխարհակալու-
թեան հակամէտ հարուստ թագաւոր մի կուղեն . իսկ
մծ տէրութիւնները՝ ընդհակառակն , կըպահանջնեն
որ ընարուելու թագաւորը խաղաղաւէր , խոհեմ և
ծանրադլուխ ըլլայ : Բաց յայսմանէ նշանակութեան
արժանի է թէ վեհապետական երեկի ու հարուստ
իշխան մի դիւրութեամբ և առանց հաստատուն ե-
րաշխաւորութեան յանձնառու չըլլար Հելլենացւոց
վերայ թագաւորելու . որոնք քանի մի տարիէ ետեւ
կրնան , որ և է պատճառի մը համար , արտաքսել
իրենց նոր թագաւորը Յունաստանէն , ինչպէս որ
արտաքսեցին ()թան թագաւորը :

Բոլոնիայի մէջ պատահած ապստամբութեան վրա յօք հասած լուրերը իրարու հակառակ են : Ազգատա սէր լրացրութիւնները՝ իրենց կամաց հաճելի բա ները իրեք եղելութիւն կըհրատարակեն . իսկ օրի նաւրական թերթերը՝ ընդհակառակին ապստամբաց յառաջադիմութիւնները, եթէ ստոյդ ալ ըլլան, կը ծածկեն : Իրաց այս վիճակին մէջ, անկողմասէր լրացրի մը համար դժուար է ստոյդը անստուդէն գատել և ձշարտութիւնը հրատարակել :

Բէդէրզպուրկէն կըդրեն, թէ կայսերական հրո

վարսակաւ բարձրապատիւ Առաջանդիանոս Ա'նեծ-
Դ'յուքսը՝ Բոլոնիայի մէջ գտնուած Ուուս զօրաց ընդ-
հանուր հրամանատար անուանեցաւ, և Ամարաքուլ
զօրապետը իրեն օդնական պիտի կարգուի եղեր :

թողէք ինքեանք արաացեն , և կարծեմ առնելոց են ,
և զտէք Յովհաննէս խայտառակութեամբ արտաքսելոց
յեկեղեցոջ . . . : Ես ստիպեալ ի բարեկամոթենէն ,
խորհրդատրեցի նմա հրաժարական մի գրել ինձ
զոր թէսէտ կատք ես , սակայն տեսանեմ առնելն դըյ-
ուարանայ . վերջապէս եթէ մնասցէ ասոտ , առաջի նոցա-
ունելոց է զհամարումն , որչափ այդք ունի տէք Միքայէլ .
զի ասեն , առ քահանայ է և նա քահանայ է . բայց յետ-
պառ կարի վատ լինելոց է և չարաչար անկումն և գլո-
րումն նորա և այլն : (16)

Սոյն այս սանդղաբանետական զրութիւն, ի Զիջոյ
ոհջաստր արարեալ առաքէ ի Գուղոց, և գարձեալ ի
Կալիսմթա, առ ոսս նորին շողործորթի որպէս որդի կեղծ-
ծաւոր և անհարազատ ընդ հօր, և նորա միամիտ և ան-
տեղեակ զդործոյն թէ սառն թանաւորութեամբ թու-
նաւորեալ էր զինքն, հաւատազով նման սկսանի ցուցա-
նել նմա զպտուղ սիրոյն գերբնականի . զարծաթեայ
լանջակիր խաչն փառարկէ յոսկի, արարգել նմա զպտո-
ւուական մանուշակագոյն վերարկու և ըզիկ ի ջուխայէ,
արծաթագլուխ քանդակակագործ ընտիր գաւազան ընդ
այլեայլ արժանաւոր ընծայիւք վասն իւր, տաց բերել
մեծազին զառնաւուխտի Շնարիսայ, և ի Մասարասայ
ազնիւ թաշկինակս վասն ամուսնոյն (որում հարս նորա
հանարագ տնուանէր), սոյնակէս և այլ իրք վասն զատեց-
րացն (զորոց, ասէր երախատազէտն, թէ թուունք քո

(16) Զայսմանի Աստուած ընդդեմ զրուածոց ջուրա-
ճականի վեհականությունը պահպան է կատարուած:

նայ հեղինակն իւրով իսկ երկար բանակրամատ խոս-
տովանուրեամբ առ. հաւատարիմսն ի Կալկարա, յա-
ևելով զդոխայինն ստորթին քէ գրութինն կերպի-
իմի ընթացաւեալ ի Կալկարա . եւ ու առես ապամբ:

բակութիւնը : Անգլուն՝ ճշմարտութիւնը զրոյած ըլլալէ
՚ի զատ ուրիշ յանցանք մի չունի :

«Հայոց ապդային ժողովը միթէ չի՞ գիտեր թէ, խնդրէ զիտափանումը լրացրածիւն միոյ որ տակաւին երեք աղքարարութիւն չէ ընդունած, բայտ համոյից զործ մի ընկել խնդրէլ է : Աթէ այսպիսի խնդրազիր մի արտեր է, խոհեմութիւնը կրաբաշանջէ որ ես առնուն զայն :

«Պարծեալ պիտի խօսիմք այս կարևոր նկաթոյն վրաւ յօք, եթէ հարկ ըլլաց, և պիտի նկարագրենք անցած անցքերը : Պատասխանառութիւնը և յանցոնիքը աշնոց պիտի վճարերի , որոնք պատճառ պիտի ըլլան դայթակղութիւնը հրաւիրելու»:

Յաւալի է ապաքէն տեսանել թէ մեր ազգային
կոիները Հայոց լրագրութեանց էջերը լեցնելէ՝ ի
վատ, օտարազգի լրագրաց մէջ ևս հրատարակել
կուտամք ղանոնք ՚ի նախատինս ընդհանուր Ազգին։
Ե՞րբ արդեօք պիտի դադարին այս բանակուռութեան-
ները, որպէս ազգային թեան և ազգային օգտից
դիմակովը մասնաւոր կրից և անձնական ատելու-
թեանց ամօթալի կոիներն են, և անոնց վասները
ևս ասաւել կը ծանրանան երբոր հրապարական
թերթի մը մէջ կը պատմուին, շատ անգամ անհիմ
կամ չփականց պարագաներով։

Բայց վերջինքաւ դաղլիերէն լրագրին յօդուածը, եթէ չեմք սխալիր, սպառնալիք մի կըսպարունակէ ընդէմ հայոց ազգային ժողովյան որուն գայթական դորձքը ըստ պիտի պատմէ կըսէ, եթէ ժողովը հաստատուն մնայ իւր որոշմանը մէջ՝ խափանել տալու համար զՄեղուն :

Ազգային ժողովները թէ կոստանդնուպօլսոյ և թէ Կղմիքի մէջ, անհնար է որ կարող ըլլան զոյ ընկել բոլոր հասարակութիւնը . մի և նոյն գժուար կացութեան մէջ կը զանուին մեր հոգեոր հովիւները այս

Երկու գլխաւոր քաղաքաց մէջ, ուր ազգային զանազան լրադրութիւններ կան : Ուստի լրագրապետ մի, կամ լրագրապետի բարեկամ մի, կամուրիշ որ և է անձ մի, բանի մը համար դժուարելով ընդդեմ ազգային ժողովոյն կամ ընդդեմ զերապատիւ Առաջնորդին, թէ իրաւամբ է եղեր և թէ յանիրաւի, չետևեալ շաբաթը՝ հասարակութիւնը երկար յօկտաւած մի կը եարդայ Հայ լրագրի մը մէջ, ուր ժողովրդեան ազգային գործերը ցաւալի խոռովութեան մէջ գրուած է, սրբազն Առաջնորդը և երեսփոխանական ժողովոյն մեծայարդ ատենապետը օրինաւորութենէ դուրս ելած են, մեծահարուստ անձանց կողմը կը բռնեն, և այլն և այլն : Թէ պէտե այս գըրուածները բոլորն աւ անհիմն են, և ընդհակառակն գերապատիւ Առաջնորդը խոհեմ, խաղաղասէր և օ-

յարմարի կոչել զնա ընկեր ըստ տաելի գործոյն), ի՞ ով-
րով և ցամանմբ, մի քաղցր և գառն ոճով, լի իրաւանքքը
և յանդիմանութեամբք, մանաւանդ և ի նեղըրտութենէ
որպիս մորք յուահաւոտ, և անբարցական ոճով յանդի-
ման ածեղվ նմա զամենայն ոճին գործոց, կոչէ յառ-
եան իրաւաբանութեանցն, (օրովէալի եթէ բարոյակա-
նութիւնն մեր թոյլ տացը զօրինուին աշխարհալուր հոչա-
կիլ, յայնմամ լիրինք անդամ սօսադիէն և ամենայն
մայրախիդք անձն վկայելոց էր զանգուածոյն տէր Մար-
տիրասի. թէ և օրինուկ ասացեալ զրոյն ընդ հանդամանօք
հետեւալ անցից արդին եղեւու կայ յուա ողբրմածու-
թեան որի աղնասութք կամ ուղղիկոսի անձար պարտաւո-
րութեամբ և ամօթով. թո՛ղ նա միայն իմասցէ զըր ար-
տասուաց են պէտք), ընդ նմին և բոլոր մի առ որբազնն
Առաջնորդն՝ խնդրելով զրուամն և գտա ի նմամէ, (չի-
մանալով թէ տարբարդապէս՝ թէ Գիշելուարտ ինքն Առաջնորդ նուածեալ ցայն վայր կատարելազործէ դրան
իմաստոյն թէ, «տեսի զծ առայս հեծեալ ի ծխ և զիշեա-
լըս զի գնացին երթև զծ առայս երկրի» : «Նա յառաջ-
նուամ հրաժարեալ զրէ երր չկամի իրքն դատաւոր մաս-
նել ընդ ինդրովն, (մինչ արդարանայ յասելն թէ չու-
նիմ կարտութիւն զիմանդրելց նմա), և սոփակէ յանցի-
շաշարտոթիւն ի ձեւն ականոյ մեղայականի նորին տէր
Մարտիրասի, թէ սախամանի սրբազնին առնել պար-
տասորեցաց և այլն : Աղջրէն սրբիս անբաւական, կրկն-
եալ Աւազերիցուն զբողոքն առ Առաջնորդն, որով խո-
նացէն առնելով և այլ առաջնորդն առ Առաջնորդն, որով խո-

Պատուելի հեղինակն ասէ, «սրբազնն Առաջնորդն ըստ այնմ մասին (այսինքն տուեալ նորկտապի ածականացն) արար հարցումն ըստ օրինի առ ամէր Մարտիրոսն, որ եցոյց զինքն պատրաստ առացուցանելց զգբեալն էւր վաստիւք զորս ի վկարութիւն ածէո և ասմ».

բինաւորութեան բարեկամ երևելի եկեղեցական մընէ , երեսփոխանական ժողովոյն ատենապետը մեծահարուստ , ազգասէր և ուսումնական մընէ և վերջապէս Պ. Յ. Ա. զլիսաւոր և մեծահարուստ վաճառականը իւր բազմաթիւ զորքերովը զբաղեալ խաղաղապահէր բարի անձ մընէ որ պատիւ կընէ ազգին Այս ամեն բաները՝ որ տեղւոյս Հայ հասարակութեանը յայտնի են և ամեն մարդ դիմէ զանոնք երբար չարամտութեամբ և կրիւք այլակերպեալ կըտեսնէ լրադրի մընէջ , ամեննե ին հոգ չընեք քանզի կիմանայիսիցն թէ մեծահարստութիւնը ապերախտ աղքատութեան նախանձը շարժեր է Աակայն մեք կուղեմք զգուշացնել օտար քաղաքաց ընթերցողները , որ չըլայ թէ զուր տեղը ցաւին 'ի վերայ ազգային խըռովութեանց , որոնք զայութիւն չունին բայց միայն զանոնք հրատարակողնին երևակայութեանը մէջ :

Փուլէ լրագերը իւր թերթին մէջ որ ՚ի օ զիտ-
բոււրի, յիշեալ մայրաքաղաքին մէջ երկու հայ ե-
րիտասարդաց մեռնիու ծանուարներու տառեւ և ա-

«Մեսնողներէն մին որ է Պ. Մողեան անուն Քօվակյի ուսանող մը , երեք վարդտափետօք և հանդիսաւոր թաղուեցաւ , քանդի ալճուական Հայ մը գտնուելով հսու 500 ֆրանք նուիրեց անոր թաղման ծախուցը համար . իսկ միւսը , Խմբան անուն Ռուսահոյ զրոշչար մը՝ որ Հայոց քանի մը տպարաններուն մէջ աշխատած է ՚ի Ծորդիզ , յետին խեղճութեանի մեռաւ և ինքնիրեն թողլուեցաւ : Հեռարձակ աղքայինք՝ Փարիզորենակ Հայոց վերաց անշնչառ աղջկէ համարում՝ ունենալով՝ այս անցքը լած աւտենիլն ՚ի հարիէ պիտի զարմանան ու զմեկ պիտի մեղաղքին , մեր աղքասիրութեամ՝ ստակով գործաղքուելոյն վերաց : Եզ ի՞նչ ընկնք , ըսկիք չունինք . արժանի հնք այդ մեղաղքութեան»:

՝ աչնաղարեան արժանապատիւ տէր կարապետ
վարդապետը , որ յիշեալ երեք վարդապետներէն
մէկն է , հարկաւ կըսպարտաւորէր պատասխանէլ և
իմացնել հասարակութեանը թէ ինքը կամ իր հետ
եղած միւս երկու վարդապետները , քարիզլազրին
մէջ հրատարակուած 300 ֆրանքն առեօր են թէ ոչ:
Ուստի ֆարիզին ֆետրուարի 20 թուոյն մէջ հրա-
տարակուած իւր նամակաւը , կըսպատասխանէ ըսե-
լով , “Ես և ինձ հետա եղող երկու վարդապետները ,
իբրև աշակերտք Աւետարանի , մեր սպաշտոնը բոլո-
րովին ձրի կատարեր եմք , և ոչ ոքէ մէկ խերեւէշ
անդամ չեմք առեր”:

Փարեկի յարգոյ խմբակիրը թէպէտե կըխռատու վանի թէ ինքը սխալ զրած է, թէ սառադիւ յիշեալ վարդապէտները 300 ֆրանք չեն առեր հանդուցեալ

պարոն Առողեանի թաղմանը համար . այսու ամենայնիւ գարձեալ կըդատապարտէ զՇահնաղարեան արժանասպատիւ վարդապետը , Տշմարտոթիւնը յայտնելուն համար , այսինքն ստակ մի չառինք բախլուն համար . վասնզի այս յայտաբարութիւնը ծպատականը է կրուէ :

՝ իստակը զբույցելով Փարիզի յարդոյ խմբագիրը՝
ինչպէս կըտեսնուի, շատ իստ և զարմանալի դատա-
ւոր մըն է, և այս պարագայիս մէջ յիշեալ վար-
դապետները որ կողմն ալ դառնան ազատում չունին
անոր ձեռքէն : Բայց տարակըս վկայ թէ բարեմիտ
հասարակութիւնը՝ Փարիզ լրագրին դատավճռոյն՝
իւր ունեցածէն աւելի արժէք մի պիտի շնչարյէ :

արժանապատիւ Կահնաղարեան վարդապէտը հետեւ կերպիւ կըպատասխանէ .

«Արդարեւ Պ. Մողեանի թաղմանն էրեց» հասուա

պետք զտնուեցան, վասնդի աղքայիններն անոր տաղաւ-
ժամ մահը անոնց խմացուցին . խակ Պ. Խվանի մահը ո՞վ
մեզ խմացուց որպէսդի անոր ալ նոյնն ընէինք, ինչ որ
անոր կրօնակլյն ըրինք . վարդապետ ըւալով ի՞թէ
մարգարէ կամ ոստիկան ալ ըլլալու ձիրք կամ պարտք
պիտի ունենամք որպէսդի Փարիզի երկու միջուն ծողու-
մուրեան ամեն անցքն խմանամք : Բայց և այնպէս, եր-
անոր անոր հիւանդոթեան շշունչն ականջն հասաւ, իւկոյն
Պ. Միհրան Արծրունիին յանձնեցի որ երթայ և տեղեւ-
կանայ հիւանդէն թէ կրօնական մսիթարութեան փա-
փառ և սիշոր ունի՞, որ մատակարարեմք : Մեր պատ-
գամաւորն հիւանդի կողմէն մեզ պատասխանեց որ աղէկ
է եղիր ու քիչ ատենէն ողջանալով հիւանդանոցէն ելլէ
պիտի . սակայն մեկ շաբաթէն յետոյ լւեցի որ առ Աս-
տուած փոխեր ու հասարակաց փոսին մէջ թաղու՞ր է ւ-
չարցուցէք և ստուգեցէք զրածներս (. ու ու ի՞նչու

Ուրախ սրտիւ կըլսեմք թէ Տրապիզոնէի Ֆջջայոց թատրոն մի հաստատուեր և յաջողութեամբ յառաջ երթալու վրայ է եղեր : Այս թատրոնը՝ որուն հիմնադիրքը քանի մի աշխոյժ երիտասարդներ են, շաբաթը հինգ գիշեր արանց համար և մեկ գիշեր յատկապէս կանանց համար՝ զանազան բարոյական խաղեր կըներկայացնէ եղեր :

Արշակունյաց 683և 685 թուոց Բանասիրականին մէջ՝
Պատրավիսայէն յուղարկուած յօդուած մի հրամարա-
կած էինք . որուն նախատիպը յատակ գթուած ըլ-
լալով շատ սխալներ սպրոեր են անոր տպաչքու-
թեանը մէջ . ուստի ըստ ինդրոյ յիշեալ յօդուածոյն
Տեղինակին արժան կըհամարիմք այն վրիպակաները
ուռուել ատառ :

Մեք այժմ սէրով հարցանեմք ցպարոն հեղինակն , թէ-
ո՞ր յորդառաս մէր և չնորհ պաշտպանութեան յան-
առաս մէսան ծառական առաջ առաջ առաջ առաջ առաջ

սպարտ փեսայն ծաւալք, թէ ո՞ր օրինօր ասէ հարցումն
արարեալ, զի կթէ Աստուածային, արդէն միով վճռա
հատեալէ սուր Աստուածային թէ, «որ ասիցէ ցեղաբայր
իւր մօրու, պարտաւոր լիցի գեցենին»։ Արդ կթէ, ըստ
բանի Տեսոն, պարտաւոր գեցենի, ասպա ուրեմն ան-
զերծ և անսարդար ի կեղծաւոր ատենին կննցաղցս . այլ
եթէ ասիցէ քաղաքական, ո՞ր գաստամազ, յանդէմնել
նմա առարկաթեամբ ի ջրել զինքնատեղծ իրաւունս
իւր . առա այսու ամենայնիւ յայտ է որպէս այն միա-
կուզի յառաջ վարեալն բան, այնպէս և ամենայն իրաւ-
ունք խօսիցն ճարտարարուեաստ հնարիցեն գիւտ, առ ի
սուել զիրաւն և ճշմնուել զուտուն Բայց մեք ո՞չ այնպէս՝
այլ խօսիմք ճշմարտութեամբ և ապացուցութեամբ,
որպէս և յուսամք իրաւուքնին դատակնքոյ նորին, ո-
րում համբարձեալ ունիմք զիրաւունս : Բայց եթէ տէր
Մարտիրոս, անպարտն ի բազում պարտիս, տակալին
ունիցի զճանուցեալ ապացուցութիւնն իւր և բարեհա-
մեսցի, թո՞ղ չնորհ արարեալ եկեսցէ աստ ի հաստատել.
ուր աստ քրիստոնէական օրէնքն առաւել քան զմահա-
կին, Փալուան Հուէն, Դարուղին առնու զուղիղ ներ-
գործութիւն : Արդարև Տէր գիտէ զոր առնէ ըստ պատ-
շամձին . զի որպէս բնութիւնն ինքնին սանձեալ զբերան
և լեցու հեղինակին, առ ի չխարողանալոց ասել առաւել
ամէ, ուստի ճճ

քան զարդանն , բարեգոյն ևս վինչպէր եթէ սահման ինչ .
և ի գրիչն հեղոյք . թերևս չլինիցէր օն անդր քան զչափ
արշաւել անզուստ . այո՛ , ո՞վ որ լեզու և գրիչ ունի , խօ-
սել և զրել կարողէ . բայց խզմնանոք ասել և արդաշ-
րութեամբ զրելն ամենեցուն տուեալ չէ :

